

DZIENNIK URZĘDOWY MINISTERSTWA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

Warszawa 1 kwietnia 1953 r.

Nr 4

Poz. 46—54

TREŚĆ:

Zarządzenia Ministra Budownictwa Miast i Osiedli:

- Poz. 46 — Nr 41 w sprawie otwarcia wydziałów zaocznych przy technikum budowlanych podległych Ministerstwu Budownictwa Miast i Osiedli.
- Poz. 47 — Nr 45 w sprawie stosowania właściwych klas prefabrykowanych pustaków ściennych gruzo i żużlobetonowych.
- Poz. 48 — Nr 46 w sprawie zmiany niektórych norm pracy i cen jednostkowych dla robót ciesielskich.
- Poz. 49 — Nr 48 w sprawie sprawozdawczości inwestycyjnej na 1953 r.
- Poz. 50 — Nr 50 w sprawie ograniczenia stosowania blachy w budownictwie miejskim i osiedlowym w 1953 r.

Poz. 51 — Nr 51 w sprawie współczynników zmiany kosztów robót budowlanych w r. 1953.

Okólniki:

Poz. 52 — Nr 8 w sprawie wprowadzenia do masowego budownictwa miejskiego gazobetonu „Siporex”.

Pisma okólne:

Poz. 53 — Nr 20 w sprawie wykonania ścianek działowych z płyt wiórkowo-cementowych.

Poz. 54 — Nr 21 w sprawie „Podręcznego Informatora budowlanego, techniczno-prawnego”.

Komunikaty.

46.

ZARZĄDZENIE Nr 41

MINISTRA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 4 marca 1953 r.

w sprawie otwarcia Wydziałów Zaocznych przy technikach budowlanych podległych Ministerstwu Budownictwa Miast i Osiedli.

(L. dz. D.XIV/412/1598/53).

Na podstawie ust. VII w związku z ust. I lit. C uchwały Nr 418 Prezydium Rządu z dnia 23 czerwca 1951 r. w sprawie ustroju szkolnictwa zawodowego (Monitor Polski Nr A-59, poz. 776) oraz w związku z zarządzeniem Prezesa Centralnego Urzędu Szkolenia Zawodowego z dnia 30 listopada 1952 r. w sprawie otwarcia Wydziałów Zaocznych przy technikach budowlanych podległych Ministerstwu Miast i Osiedli — zarządza się, co następuje:

§ 1. Organizuje się wydziały zaoczne przy technikach budowlanych podległych Ministerstwu Budownictwa Miast i Osiedli — w miejscowościach wymienionych w wykazie, stanowiącym załącznik do zarządzenia.

§ 2. Nauka w Wydziałach Zaocznych trwa 4 lata (8 semestrów) i oparta jest na programie 4 letniego technikum budowlanego.

§ 3. Na naukę w Wydziałach Zaocznych mogą być przyjmowani kandydaci, którzy wykazą się świadectwem ukończenia 7 kl. szkoły podstawowej, dotychczasową 2 letnią praktyką zawodową w budownictwie, są zatrudnieni w produkcji, oraz złożyli egzamin wstępny z wynikiem pomyślnym. Na wyższe semestry prócz VII i VIII — mogą być przyjmowani kandydaci po złożeniu egzaminów z przedmiotów obowiązujących na niższych semestrach.

Pierwszeństwo w przyjęciu mają przodownicy pracy i racjonalizatorzy.

§ 4. Wydziały Zaoczne prowadzone są pod względem pedagogicznym i administracyjnym przez Państwowe Technikum Korespondencyjne w Warszawie, ulica Pankiewicza 3, — przy równoczesnym nadzorze pedagogicznym ze strony Ministerstwa Budownictwa Miast i Osiedli — Departament Szkolenia Zawodowego.

§ 5. Po ukończeniu nauki i złożeniu egzaminu dojrzałości absolwenci otrzymują dyplom technika budowlanego z uprawnieniami jakie mają absolwenci technikum budowlanego.

§ 6. Wykonanie zarządzenia porucza się Dyrektorowi Departamentu Szkolenia Zawodowego.

§ 7. Zarządzenie obowiązuje od dnia 1 października 1952 roku.

Minister: w/z. J. Żakowski

Załącznik do Zarządzenia Nr 41 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli

WYKAZ WYDZIAŁÓW ZAOCZNYCH

1. Wydział Zaoczny przy Technikum Budowlanym Ministerstwa Budownictwa Miast i Osiedli w **Warszawie**.
2. Wydział Zaoczny przy Technikum Budowlanym Ministerstwa Budownictwa Miast i Osiedli w **Poznaniu**.
3. Wydział Zaoczny przy Technikum Budowlanym Ministerstwa Budownictwa Miast i Osiedli w **Szczecinie**.
4. Wydział Zaoczny przy Technikum Budowlanym Ministerstwa Budownictwa Miast i Osiedli w **Gdańsku**.
5. Wydział Zaoczny przy Technikum Budowlanym Ministerstwa Budownictwa Miast i Osiedli w **Wrocławiu**.

47.

ZARZĄDZENIE Nr 45

MINISTRA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 10 marca 1953 r.

w sprawie stosowania właściwych klas prefabrykowanych pustaków ściennych gruzo- i żużlobetonowych.

(L. dz. D.VII/3/330/53).

W praktyce budowlanej bardzo często stosuje się do konstrukcji ścian zewnętrznych pustaki o wyższej klasie, niż to wynika z obliczeń statycznych. Fakt ten powoduje nadmierne zużycie cementu i nieracjonalne wykorzystanie właściwości konstrukcyjnych pustaków.

W celu generalnego uregulowania tego zagadnienia w resorcie zarządza się, co następuje:

§ 1. Centralny Zarząd Biur Projektowych wyda w terminie do dnia 20.III 1953 r. nadzorowanym biurom projektowym polecenie ścisłego przeliczania statycznego konstrukcji ścian z elementów prefabrykowanych i zaznaczania w dokumentacji technicznej klas pustaków jakie mają być w danym obiekcie zastosowane.

Przy obliczaniu i projektowaniu ścian z pustaków należy się opierać do czasu wydania odpowiednich norm resortowych na wydawnictwie Instytutu Techniki Budowlanej Nr 156 pt. „Mury grube z pustaków „Alfa” i „Muranów” — Wytyczne wykonania i obliczenia statyczne”.

§ 2. Departament Techniki poleci właściwej komórce normalizacyjnej resortu opracować i przedstawić do zatwierdzenia w terminie do dnia 31.V 1953 r. odpowiednie normy resortowe dotyczące:

- a) klasyfikacji i wymiarów,
- b) warunków technicznych,
- c) badań technicznych,

dla najczęściej stosowanych pustaków ściennych gruzo- i żużlobetonowych jak „Alfa”, „Muranów” i „Vibroblock”.

§ 3. Departament Techniki poleci właściwej resortowej komórce normalizacyjnej opracować i przedstawić do zatwier-

zenia w terminie do końca III-go kwartału 1953 r. normy resortowe dotyczące projektowania i obliczania statycznego murów z prefabrykowanych elementów ściennych, dla najczęściej stosowanych typów pustaków.

§ 4. Departament Produkcji Pomocniczej w porozumieniu z właściwymi Centralnymi Zarządami Budownictwa Miejskiego, Zarządem Powiatowych Przedsiębiorstw Budowlanych i Centralnym Zarządem Zakładów Prefabrykacji opracuje i przedstawi do podpisu w terminie do dnia 15.VII. 1953 r. zarządzenie regulujące:

a) zagadnienie cechowania poszczególnych klas pustaków zgodnie z normami resortowymi wyszczególnionymi w § 2 zarządzenia.

b) sposób właściwego zamawiania i produkcji pustaków poszczególnych klas.

§ 5. Centralne Zarządy Budownictwa Miejskiego i Zarząd Powiatowych Przedsiębiorstw Budowlanych w terminie do dnia I.VI. b. r. wydadzą podległym terenowym jednostkom wykonawstwa polecenie bezwzględne stosowania właściwych klas pustaków ściennych gruzo i żużlobetonowych na podstawie dokumentacji i wydawnictwa Instytutu Techniki Budowlanej Nr 156 „Mury grube z pustaków Alfa i Muranów. Wytyczne wykonania i obliczenia statyczne”.

§ 6. Naczelnicy Dyrektorzy Centralnych Zarządów Budownictwa Miejskiego, Zarządu Powiatowych Przedsiębiorstw Budowlanych i Centralnego Zarządu Zakładów Prefabrykacji przeprowadzać będą przez swoje organa inspekcyjne w zakładach i na budowach kontrolę wykonania postanowień § 4 i 5 zarządzenia.

§ 7. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 15 marca 1953 r.

Minister: R. Piotrowski

48.

ZARZĄDZENIE Nr 46

MINISTRA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 12 marca 1953 r.

w sprawie zmiany niektórych norm pracy i cen jednostkowych dla robót ciesielskich.

(L. dz. D.XIII/2/1504/53)

Na podstawie Uchwały Nr 128/53 Prezydium Rządu z dnia 14 lutego 1953 r. w sprawie zmiany niektórych norm pracy

i cen jednostkowych dla robót ciesielskich, w celu pogłębienia racjonalnej gospodarki drewnem oraz usprawnienia organizacji pracy zarządza się, co następuje:

§ 1. W Katalogu Norm i Cen Jednostkowych w Budownictwie (wydawnictwo Nr 33 Ministerstwa Budownictwa z 1950 r.) w części II dz. II wprowadza się następujące zmiany:

1. Na stronie 89 normy i ceny, podane w pozycji oznaczonej L. p. 41 i 42, zastępuje się normami i cenami, podanymi w załączniku do zarządzenia.

2. Do norm czasu i cen jednostkowych, podanych w wyżej wymienionym katalogu na str. 83 w poz. L. p. 15a, 16a, 17a, 18a, oraz na stronie 85, 86, 87 poz. L. p. 27a, 28a, b, c, 29a, 30a, 31a, 32a i 35 wprowadza się następujące mnożniki:

a) dla elementów wykonywanych z drewna nowego — mnożnik 0,90 do norm czasu i cen jednostkowych,

b) dla elementów wykonywanych z drewna używanego, oczyszczonego — mnożnik 1,00 do 1,10 do norm czasu i cen jednostkowych w zależności do wielokrotności uprzedniego używania drewna i stopnia zniszczenia ustalony każdorazowo przez Kierownictwo budowy,

c) dla elementów wykonywanych częściowo z materiału nowego, a częściowo z używanego, o ile dokonanie osobnego obmiaru jest niemożliwe lub utrudnione należy stosować interpolację wyżej podanych mnożników.

§ 2. Ceny jednostkowe podane w załączniku nie uwzględniają podwyżki plac wprowadzonej Uchwałą Nr 1/53 Rady Ministrów z dnia 3 stycznia 1953 r.

§ 3. Dyrektorzy Centralnych Zarządów oraz Dyrektor Zarządu Budowlanych Przedsiębiorstw Powiatowych, spowodują zaznajomienie załóg zatrudnionych na budowach oraz kierownictwa tych budow ze zmianami podanymi w zarządzeniu.

§ 4. Zarządzenie obowiązuje od dnia 1 marca 1953 r.

Minister: R. Piotrowski

Załącznik do zarządzenia Nr 46 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli

Normy i ceny jednostkowe na czyszczenie materiałów z deskowań i stemplowań konstrukcji betonowych.

Lp.	O p i s a r o b ó t	Jedn. miary	Pracownik	Kateg. robót	N o r m a		Cena jednost. w strefach		
					godz. na jedn.	Wyplajn. na 8 godz.	I	II	III
41	Wyciągnięcie gwoździ z deskowań lub stemplowań bez prostowania licząc za 1 kg uzyskanych gwoździ	kg	rob.	III	0,73	10,9	1,57	1,45	1,34
42	Wybranie materiału drzewnego z rozdeskowań i stemplowań, staranne oczyszczenie z betonu, posortowanie i ułożenie (sztaplowanie), z doniesieniem na łączną odległość (od miejsca wybrania do miejsca ułożenia) do 20 m. licząc w m. p. ściśle ułożonego na przekładkach materiału	m. p.	cieśla	V	0,82	—	9,30	8,60	7,95
	a) deski	m. p.	pom.	III	3,28	—	—	—	—
	b) krawędziaki	m. p.	cieśla	V	0,48	—	5,45	5,00	4,65
			pom.	III	1,92	—	—	—	—
	c) okraglaki	p.	cieśla	V	0,39	—	4,65	4,10	3,75
			pom.	III	1,36	—	—	—	—

49.

ZARZĄDZENIE Nr 48

MINISTRA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 14 marca 1953 r.

w sprawie: sprawozdawczości inwestycyjnej na rok 1953.

(L. dz. DX/5/53).

W wykonaniu Zarządzenia Nr G. J/3910/53 Prezesa Rady Ministrów z dnia 11.II. 1953 r. w sprawie sprawozdawczości inwestycyjnej na rok 1953 zarządza się, co następuje:

§ 1. Nakłada się obowiązek na inwestorów wszystkich szczebli objętych Planem Inwestycyjnym 1953 r. Cz. 25 planu centralnego i Cz. 4 planu terenowego — Ministerstwa Budownictwa Miast i Osiedli — sporządzania i przysyłania sprawozdań z wykonania Planu Inwestycyjnego 1953 r. zgodnie z Instrukcją G. U. S. Nr 38 w sprawie sprawozdawczości inwestycyjnej na rok 1953, oraz instrukcją wykonawczą stanowiącą załącznik do zarządzenia.

§ 2. Zarządzenie obowiązuje od dnia 14 marca 1953 r. Równocześnie traci moc obowiązującą zarządzenie Nr 13 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 31 stycznia 1952 r. w sprawie sprawozdawczości inwestycyjnej na 1952 r. (Dz. Urz. Min. Bud. M. i O. Nr 2 poz. 23).

Minister: w/z. J. Zakowski

Załącznik do zarządzenia 148 Mi-
nistra Budownictwa Miast i Osiedli

INSTRUKCJA WYKONAWCZA

W sprawie sporządzania sprawozdawczości inwestycyjnej na rok 1953.

1. Inwestorzy naczelni planu centralnego obowiązani są wszystkie sprawozdania zarówno inwestorów bezpośrednich jak i własne zbiorcze składać w terminach ustalonych w Instrukcji G. U. S. Nr 38 w Departamencie Inwestycji Ministerstwa Budownictwa Miast i Osiedli
2. Inwestorzy bezpośredni obowiązani są podawać w swoich miesięcznych analizach opisowych (Instrukcja G. U. S. Nr 38 § 8 pkt. 7) następujące maszyny i urządzenia z importu:

1) koparki łyżkowe w/g m ³ poi. łyżki	—	szt.
2) spycharki w/g mocy w KM	—	"
3) kruszarki w/g wydajności m ³ /godz.	—	"
4) sprężarki w/g m ³ /min i ciśnienie	—	"
5) lokomotywy spal. w/g mocy w KM	—	"
6) żurawie wieżowe w/g tonometrów	—	"
7) żurawie na gąsienicach w/g tonometrów	—	"
8) betoniarki przeciwbieżne w/g m ³ /godz.	—	"

3. Zwalnia się inwestorów bezpośrednich planu terenowego od obowiązku wypełniania działu III formularza I-1 „Sprawozdanie o realizacji inwestycji” (Instrukcja G. U. S. Nr 33).
4. Inwestorzy bezpośredni planu centralnego obowiązani są podawać w dziale III formularza I-1 „Sprawozdanie o realizacji inwestycji” następujące podstawowe obiekty budowlane:
 1. hale produkcyjne i warsztatowe,
 2. hale montażowe,
 3. magazyny i wiaty,
 4. budynki administracyjne,
 5. budynki mieszkalne,
 6. bocznice kolejowe.
5. Inwestorzy obowiązani są dodatkowo podawać na dole formularza I-1 działu I:
 - a) jako uzupełnienie punktu 7, punkt 7a: „w tym tabor samochodowy”,
 - b) jako uzupełnienie punktu 7, punkt 7b: „w tym tabor konny”,
 - c) jako uzupełnienie punktu 8, punkt 8a: „w tym zakup koni”.
6. W sprawozdaniach I-2 należy stosować jednostki miar, ustalone we wzorze Nr 2 stanowiącym załącznik do Instrukcji PKPG Nr 93 w sprawie zasad i ramowego trybu sporządzania rocznych planów inwestycyjnych.
7. Pierwsze sprawozdania należy sporządzić w m-cu kwietniu oddzielnie za styczeń, luty i marzec i przesłać w terminach ustalonych w § 15 Instrukcji G. U. S. Nr 38.

50.

ZARZĄDZENIE Nr 50

MINISTRA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 17 marca 1953 r.

W sprawie ograniczenia stosowania blachy w budownictwie miejskim i osiedlowym w r. 1953.

(L. dz. D.VII/3/1734/53).

W celu prawidłowego uregulowania zaopatrzenia i zapewnienia planowego zużycia blachy w budownictwie miejskim i osiedlowym w roku 1953, zarządza się, co następuje:

- § 1. Zabrania się stosowania blachy miedzianej do wszelkich robót i obróbek blacharskich.
- § 2. Zabrania się stosowania blachy cynkowej:
 1. Zgodnie z Zarządzeniem Przewodniczącego PKPG z dn. 27.12. 1950 r. (Biul. PKPG Nr 2/51, poz. 11) — do krycia dachów,
 2. do wykonywania:
 - a) rwnien dachowych,
 - b) rur spustowych,
 - c) fartuchów dachowych,
 - d) fartuchów podokiennych,
 - e) obróbek blacharskich murów ogniochronnych, attykowych, kominów, koszuw, dymników, wywietrzników,

f) przewodów instalacji wentylacyjnych, z wyjątkiem kształtek.

§ 3. Zabrania się stosowania blachy żelaznej ocynkowanej do krycia dachów.

§ 4. Zabrania się stosowania blachy cynkowej i żelaznej ocynkowanej na blachy ochronne przed paleniskami. Do tego celu należy używać blachy żelaznej czarnej.

§ 5. 1. Zamiast blachy cynkowej do robót wymienionych w § 2 p. 2 należy używać blachy żelaznej ocynkowanej grub. 0,45 — 0,60 mm.

2. W robotach wymienionych w § 2 p. 2a, należy łączyć poszczególne elementy blaszane na nity, uszczelniać przez wylutowanie i zabezpieczyć przed korozją przez powłoczenie miejsc połączenia odpowiednią powłoką ochronną.

3. W robotach wymienionych w § 2 p. 2. b, c, d, e, połączenia należy wykonywać na nity i rąbek.

4. Należy dążyć do wyeliminowania fartuchów podokiennych przez stosowanie podokienników zewnętrznych z kamienia sztucznego, betonu, ceramiki, szkła oraz w uzasadnionych przypadkach z kamienia naturalnego. Również zakończenia murów ogniochronnych, attykowych i innych należy pokrywać płytami betonowymi i ewent. z kamienia naturalnego, posiadającymi wyrobione spadki i okapniki.

5. Przewody instalacji wentylacyjnych należy wykonywać w miarę możliwości z materiałów zastępczych (np. z płyt piślniowych twardych).

§ 6. Zezwala się na stosowanie blachy cynkowej do pokrywania gzymsów, pasów i innych detali architektonicznych na elewacji, jednak dążyć należy do zmniejszenia powierzchni wymagających pokrycia blachą.

§ 7. Na terenach Zagłębia Węglowego i Wybrzeża Morskiego, z uwagi na obecność w powietrzu składników wywołujących korozję blach, należy dążyć do wykonywania robót wymienionych w § 2 p. 1 i p. 2, z blachy żelaznej czarnej pokrywanej lakierem asfaltowym na gładzience (Cennik B. Zb. Farb i Lakierów na 1953 r., poz. 347) lub innymi powłokami odpornymi na wpływy atmosferyczne i wyższe temperatury.

§ 8. W przypadkach niedoboru blachy żelaznej ocynkowanej i czarnej należy ograniczyć stosowanie blachy tylko do takich robót blacharskich gdzie prowizoryczne zastąpienie blachy papą bitumiczną, jest ze względów technicznych niemożliwe. (np. obróbki blacharskie dachów krytych dachówką). Inne obróbki blacharskie należy zastąpić rozwiązaniami prowizorycznymi, zabezpieczającymi budynek przed zaciekami.

§ 9. Centralne Zarządy Budownictwa Miejskiego będą ustalały we własnym zakresie rodzaje środków, mających na celu zmniejszenie zużycia blachy w przypadkach określonych w § 8. Wybór rozwiązania prowizorycznego w zależności od warunków miejscowych na budowie, powinien być uzgodniony z Inspektorem Nadzoru, Biurem Projektów i zaakceptowany przez zlecniodawcę.

Rozwiązania prowizoryczne muszą spełniać następujące warunki: a) taniść, b) łatwość wymiany prowizorki na element stały, c) przydatność rozwiązania prowizorycznego.

§ 10. Koszty wykonania zabezpieczenia prowizorycznego oraz koszty wymiany elementów prowizorycznych na stałe, pokrywa zlecniodawca.

§ 11. Centralny Zarząd Biur Projektowych Budownictwa Miejskiego wyda polecenie podległym przedsiębiorstwom dokonania odpowiednich zmian w dokumentacji technicznej, która została wykonana przed wejściem w życie niniejszego Zarządzenia, lecz nie dostarczona inwestorowi. Koszt tych zmian pokrywa inwestor.

§ 12. Centralny Zarząd Budowy Miast i Osiedli „ZOR” wyda polecenie Dyrekcjom DBOR zrewidowania w porozumieniu z Biurem Projektów, posiadanej dokumentacji, pod kątem wprowadzenia wymagań niniejszego zarządzenia. W przypadku konieczności wykonania zmian w dokumentacji, koszt tych zmian pokrywa inwestor.

§ 13. Centralne Zarządy Budownictwa Miejskiego wydadzą polecenie Zjednoczeniom B. M. przeprowadzenia na budowach, prowadzonych przez podległe jednostki, kontroli robót blacharskich przy udziale Inspektorów Nadzoru i wprowadzenia wymagań niniejszego zarządzenia w tych wszystkich przypadkach, gdy zaawansowanie robót na to pozwala.

§ 14. Centralne Zarządy Budownictwa Miejskiego przeanalizują swoje zapotrzebowania na blachę na rok 1953, pod kątem jak największych oszczędności w stosowaniu.

§ 15. Instytut Budownictwa Mieszkaniowego przy współpracy Centralnego Zarządu Biur Projektowych Budownictwa Miejskiego opracuje i wyda w terminie 60 dniowym katalog rozwiązań zamiennych z wyeliminowaniem blachy dla najbardziej typowych ustrojów stosowanych w budownictwie oraz opracuje wnioski dotyczące zastosowania nowych materiałów zastępujących blachę w ustrojach dachowych.

§ 16. Centralny Zarząd Zakładów Prefabrykacji zrewiduje plan produkcji podległych zakładów i uruchomi produkcję typowych podokienników zewnętrznych na podstawie rysunków roboczych, dostarczonych przez Centralny Zarząd Biur Projektowych B. M. i ewent. innych elementów eliminujących blachę, na podstawie opracowań wynikających z § 15, uzgodnionych z Centralnymi Zarządami Zakładów Prefabrykacji.

§ 17. Centralny Zarząd Biur Projektowych wyda podległym przedsiębiorstwom polecenie projektowania pokryć i obróbek blacharskich przy jak najbardziej oszczędnym stosowaniu blachy w wykonywanej dokumentacji technicznej, przez szersze stosowanie rozwiązań zamiennych jak np. prefabrykatów, ceramiki, szkła, elementów z kamienia naturalnego itp. nie wymagających pokrycia blachą.

§ 18. Centralne Zarządy Budownictwa Miejskiego wydadzą polecenie omówienia na naradach wytwórczych zagadnień wynikających z niniejszego zarządzenia dotyczących techniki wykonania robót blacharskich oraz otoczą specjalną opieką ruch racjonalizatorski w tej dziedzinie.

§ 19. Departament Techniki wystąpi do Ministerstwa Przemysłu Chemicznego w sprawie uruchomienia produkcji lakieru asfaltowego na gładzienie w kilku kolorach, jako bardziej odpowiedniego niż w kolorze czarnym.

§ 20. W przypadkach wyjątkowo uzasadnionych zezwolenia na użycie blachy miedzianej i cynkowej do robót określonych w § 2 pkt 1 wydawane będą w trybie zarządzenia Przewodniczącego PKPG i Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 27.XII 1950 r. (Biul. PKPG Nr 2/51, poz. 11), z zastosowaniem wytycznych stanowiących załącznik do Zarządzenia Nr 50 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 15.V 1951 r. (Dz. Urz. M. B. M. i Os. Nr 5, poz. 47).

Zezwolenia na użycie blachy miedzianej i cynkowej dla budynków monumentalnych i zabytkowych, do robót określonych w § 2 pkt. 2 udzielać będzie Departament Nadzoru Budowlanego Ministerstwa Budownictwa Miast i Osiedli na podstawie orzeczeń właściwego biura projektów lub Wojewódzkiego Urzędu Konserwatorskiego (dla budynków zabytkowych).

§ 21. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 25 marca 1953 r.

§ 22. Jednocześnie traci moc obowiązującą zarządzenie Ministra Budownictwa Miast i Osiedli Nr 163 z dnia 31.VII 1952 r., (Dz. Urz. M. B. M. i O. Nr 15, poz. 169), zmienione zarządzeniem Ministra Budownictwa Miast i Osiedli Nr 187 z dnia 4.X 1952 r. (Dz. Urz. M. B. M. i O. Nr 18, poz. 202).

Minister: R. Piotrowski

51.

ZARZĄDZENIE Nr 51.

MINISTRA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 18 marca 1953 r.

w sprawie współczynników zmiany kosztów robót budowlanych w roku 1953.

(L. dz. D.VII/6/647/53).

W związku z Zarządzeniem Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego Nr 53 z dnia 2 marca 1953 roku, w sprawie oszczędności i rozliczeń w budownictwie w roku 1953, zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Wartość robót budowlano-montażowych wykonywanych w roku 1953 powinna być obliczana według cen kosztorysowych, a następnie sprowadzana do poziomu wznanzonego na rok 1953 przez zastosowanie współczynników przeliczeniowych:

2. Sprowadzenie wartości kosztorysowej robót do poziomu ustalonego na rok 1953 należy przeprowadzać:

— w zakresie umów — według przepisów i w trybie przewidzianym w Zarządzeniu Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 11 stycznia 1952 roku, w sprawie zasad i trybu zawierania umów i wykonanie robót budowlano-montażowych objętych w Planie Inwestycyjnym (Monitor Polski Nr A-5, poz. 53) oraz w Zarządzeniu Nr 37 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 5 marca 1952 roku w sprawie umów o wykonanie robót budowlanych, zleczanych przez jednostki podporządkowane Centralnemu Zarządowi Budowy Miast i Osiedli „ZOR“ (Dziennik Urzędowy M. B. M. i O. Nr 5, poz. 46).

— w zakresie rozliczeń — według przepisów i w trybie przewidzianym w Zarządzeniu Nr 171 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 8 sierpnia 1952 roku w sprawie trybu sporządzania faktur przebiegowych i końcowych oraz ich formy (Monitor Polski Nr A-77, poz. 1227).

§ 2. 1. Przeliczanie na poziom 1953 roku wartości robót wykonywanych na podstawie kosztorysów sporządzonych według poziomu cen z lipca 1950 roku (według Cennika Robót Budowlanych i Instalacyjnych w roku 1950 — Wydawnictwo Ministerstwa Budownictwa Nr 42) — należy przeprowadzać przez zastosowanie niżej podanych współczynników przeliczeniowych (mnożników).

Tabela współczynników (mnożników)

R o d z a j e r o b ó t	Poziom cen w kosztorysie w stosunku do poziomu z marca 1950 roku	Mnożnik na rok 1953 bez zmiany cen robocizny i zadań oszczędnościowych	Mnożnik netto na rok 1953 obejmujący wszystkie zmiany kosztów
	K —	M 53 — I	M 53 — II
a	b	c	d
1. ROBOTY ZIEMNE:			
a) przy wykopach zmechan.	0,97	0,969	1,045
b) przy wykopach ręcznych	0,97	0,878	0,935
2. ROBOTY KONSTRUKCYJNE I URZĄDZENIA PLACU BUDOWY:	0,94	0,931	0,991
3. ROBOTY WYKOŃCZENIOWE:	0,96	0,871	0,927
4. ROBOTY INSTALACYJNE SANITARNE C. O. I WENTYLACJA:	0,95	0,923	0,983
5. ROBOTY INSTALACJI ELEKTRYCZNYCH WEWNĘTRZNYCH I DZWIGOWYCH:	0,95	0,836	0,888

2. Współczynniki (mnożniki) podane w kolumnie „c“ tablicy obejmują:

- zmiany cen materiałów, jakie wystąpiły w cennikach Central Handlowych w roku 1951, 1952 i 1953 w stosunku do poziomu cen z lipca 1950 roku;
- zmiany kosztów transportu materiałów, wynikające z zastosowania:

a) taryfy przewozowej transportu samochodowego i specyficj wprowadzonej zarządzeniem Ministra Transportu Drogowego i Lotniczego z dnia 31 grudnia 1951 roku (Dz. Taryf i Zarządzeń Komunikacyjnych Nr 1/52).

b) wydłużonego do 100 m transportu wewnętrznego materiałów na placu budowy w związku ze zwiększe-

niem się przeciętnej wielkości placów budowy oraz przeciętnej wielkości budynków,

c) obniżki cen z tytułu zadań oszczędnościowych przedsiębiorstw na rok 1951 i 1952.

3. Współczynniki (mnożniki) podane w kolumnie „d” tabeli obejmują zmiany wymienione w pkt. 2 oraz uwzględniają poza tym:

a) obniżkę cen z tytułu zadań oszczędnościowych przedsiębiorstw na rok 1953,

b) zwiększę płac i innych wydatków osobowych na rok 1953 w związku z Uchwałą Prezydium Rządu z dnia 3 stycznia 1953 roku.

4. Podane w § 1 współczynniki przeliczeniowe (mnożniki) nie obejmują:

1) Zmiany kosztów budowy związanych z nabywaniem cegły z przemysłu terenowego:

a) w roku 1952 przedsiębiorstwa, zakupujące cegłę z przemysłu terenowego, ponosiły koszt transportu z cegielni do najbliższej stacji kolejowej i otrzymywały od inwestora zwrot tych kosztów jako nieprzewidzianych w kosztorysie,

b) na rok 1953 cegła z przemysłu terenowego będzie sprzedawana franco wagon stacją wydawczą po cenie 40% większej od cen takiejże cegły z przemysłu kluczowego;

c) dodatkowe koszty budowy stąd wynikające pokryją przedsiębiorstwa na rachunek zmniejszonej akumulacji bez prawa żądania zwrotu tych kosztów od inwestora (decyzja Przewodniczącego PKPG z dnia 31 października 1952 w piśmie do Min. Budown. Miast i Osiedli);

2) różnicy cen materiałów drobnych, nabywanych z wytwórni spółdzielczych, prywatnych itp. po cenach różnych, niż to przewidują cenniki Central Handlowych — zwiększone koszty robót budowlanych z tego tytułu pokrywają przedsiębiorstwa na rachunek zmniejszonej akumulacji;

3) różnicy kosztów robocizny, wynikającej ze zmiany norm robocizny w obowiązujących katalogach, co zaliczone jest do zadań oszczędnościowych przedsiębiorstwa i nie podlega oddzielnemu przeliczeniom;

4) dodatkowych kosztów robót, wykonywanych w warunkach zimowych, rozliczanych według odrębnych przepisów;

5) dodatkowych kosztów, wynikających z zatrudnienia robotników zamieszkowych, rozliczanych według odrębnych przepisów.

§ 3. 1. Współczynniki przeliczeniowe (mnożniki) podane w § 2 zarządzenia, dotyczą kosztorysów dla robót wykonywanych systemem zleceń w zakresie budownictwa mieszkaniowego i użyteczności publicznej, wchodzącego w zakres działalności Centralnych Zarządów Budownictwa Miejskiego — Warszawa, Śląsk, Zachód, Północ, Południe, Bud. Wojsk., Robót Instalacyjnych, Przedsiębiorstw Robót Zmechanizowanych i Zarządu Budowlanych Przedsiębiorstw Powiatowych.

Wskaźniki przeliczeniowe dla budownictwa przemysłowego należy stosować według zarządzenia Ministra Budownictwa Przemysłowego.

2. W przypadku stosowania potrzeby wykonania innych rodzajów robót budownictwa, dla których gotowych współczynników przeliczeniowych nie podano, Centralne Zarządy opracują projekty wskaźników przeliczeniowych, które po uzgodnieniu z Departamentem Techniki zostaną mi przez ten Departament przedstawione do akceptacji.

§ 4. 1. W przypadku, gdy kosztorys został sporządzony na innej podstawie niż Cennik Robót budowlanych i Instalacyjnych na 1950 rok — współczynnik przeliczeniowy (mnożnik) należy ustalać każdorazowo w drodze przeliczeń na zasadach podanych w Zarządzeniu Nr 59 dnia 8 kwietnia 1952 roku w sprawie zmniejszenia kosztów wykonawstwa robót budowlanych, w roku 1952 (Dziennik Urzędowy Min. Bud. M. i Os. Nr 7, poz. 71).

2. W tym przypadku współczynnik przeliczeniowy (mnożnik) zmienia się w miarę zmiany poziomu cen w kosztorysie, wyrażonego przez współczynnik „K”, który ustalają Biura Projektowe zgodnie z zarządzeniem Nr 36 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 4 kwietnia 1951 roku (Dziennik Urzędowy Min. Budown. Miast i Osiedli Nr 4, poz. 33).

§ 5. 1. Obniżka sum kosztorysów w trybie niniejszego zarządzenia powinna nastąpić niezależnie od uprzedniego uwzględnienia w kosztorysie oszczędności z zakresu projektowania, zgodnie z obowiązującymi przepisami.

2. Obniżka kosztów obiektu w zakresie projektowania oznacza obniżenie kwoty (limitu) preliminowanej na dany obiekt, a nie obniżkę dotyczącą cen kosztorysowych.

§ 6. Zarządzenia obowiązują od dnia 1 stycznia 1953 roku.

Minister: R. Piotrowski

52.

O K Ó L N I K Nr 8

MINISTRA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 12 marca 1953 r.

w sprawie wprowadzenia do masowego budownictwa miejskiego gazobetonu Siporex z początkiem III kw. 1953 r. w Warszawie a w następnych etapach w Nowej Hucie, Lublinie i Katowicach.

(L. dz. D.VII/3/1378/53)

Uruchomienie w 1953 r. produkcji poważnych ilości gazobetonu Siporex wymaga ze strony inwestora biur projektowych i wykonawstwa odpowiedniego przygotowania warunków dla masowego stosowania tych nowych materiałów tak w dziedzinie projektowania jak i technologii oraz organizacji wykonawstwa na placu budowy.

W związku z tym poleca się co następuje:

§ 1. Zgodnie z Zarządzeniem Nr 198 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 22.X.1952 r. w sprawie zapewnienia warunków stosowania bloków Ytong i Siporex, Instytut Budownictwa Mieszkaniowego ukończy i wyda wstępne wytyczne stosowania, transportu składowania i odbioru bloków Siporex na podstawie danych technicznych zawartych w instrukcjach szwedzkich w nieprzekraczalnym i ostatecznym terminie 25.III.1953 r. Po przeprowadzeniu przez Centralny Zarząd Zakładów Prefabrykacji badań laboratoryjnych bloków Siporex produkcji krajowej, Instytut Budownictwa Mieszkaniowego opracuje tymczasową instrukcję stosowania gazobetonu Siporex w terminie 3 tygodni po otrzymaniu wyników badań.

§ 2. Centralny Zarząd Biur Projektowych Budownictwa Miejskiego na podstawie opracowanej przez I. B. M. instrukcji i w ramach katalogu typowych rozwiązań konstrukcyjnych dla zasadniczych elementów budynku, przeprowadzi dostosowanie do gazobetonu Siporex rozwiązań konstrukcyjnych opracowanych dla Ytongu, z uwzględnieniem alternatyw dla budownictwa szkieletowego. Termin ukończenia i wydania prac ustala się na dzień 20.IV.1953 r.

§ 3. Centralny Zarząd Biur Projektowych Budownictwa Miejskiego w porozumieniu z Centralnym Zarządem Budowy Miast i Osiedli „ZOR” niezależnie od opracowań w ramach katalogu, wykona przynajmniej dla 2—3 obiektów o konstrukcji szkieletowej w Warszawie całkowitą dokumentację z zastosowaniem gazobetonu Siporex. Przy wyborze obiektów należy wziąć pod uwagę konieczność realizacji obiektu w możliwie najwcześniejszym terminie (III lub IV kwartał 1953 r.).

§ 4. Centralny Zarząd Budowy Miast i Osiedli „ZOR” przy zamawianiu dokumentacji obiektów typowych na rok 1954 zleci właściwym biuram projektowym wykonanie ich w dwóch alternatywach: w cegle i blokach gazobetonowych. Rodzaj i ilość typowych obiektów dla alternatywnego opracowania, ustali Centralny Zarząd Budowy Miast i Osiedli ZOR w porozumieniu z Centralnym Zarządem Biur Projekt.

§ 5. Centralny Zarząd Budowy Miast i Osiedli „ZOR” w myśl § 4 Zarządzenia Nr 223 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dn. 9.XII.52 r. w sprawie wprowadzenia do dokumentacji na rok 53 nowych materiałów i konstrukcji oraz materiałów zastępczych określi w terminie do dn. 25.III.53 r. dla zastosowania gazobetonu Siporex osiedla a w dalszym etapie poszczególne obiekty w zależności od stanu ich zaawansowania i terminu dostawy bloków Siporex. Wykaz wyznaczonych obiektów do realizacji w danym kwartale z podaniem ilości zastosowania gazobetonu Siporex należy przedkładać mi przez Departament Techniki w terminie do dn. 25 miesiąca poprzedzającego dany kwartał.

§ 6. Centralny Zarząd Budowy Miast i Osiedli „ZOR” zleci Centralnemu Zarządowi Biur Projektowych opracowanie projektów organizacji robót dla obiektów przeznaczonych do zastosowania gazobetonu Siporex zgodnie z § 5 zarządzenia.

§ 7. Centralne Zarządy Budownictwa Miejskiego Warszawa, Południe, Śląsk i Zachód na podstawie wydanych

przez I.B.M. instrukcji i doświadczeń z budowy przy ul. Przybyszewskiego na Bielanych przeprowadzą w ciągu II-go kwartału 53 r. przeszkolenie odpowiedniej ilości personelu technicznego budowy łącznie z brygadzystami.

§ 8. Dla wybranych zgodnie z § 5 obiektów właściwi inspektorzy nadzoru DBOR w porozumieniu z szefami produkcji właściwych terenowo Zjednoczeń i kierowników budów przeprowadzą operatywne dostosowanie dokumentacji do gazobetonu Siporex na podstawie katalogu typowych rozwiązań konstrukcyjnych. Dostosowanie powinno być przeprowadzone w terminie najpóźniej 3 tygodni przed rozpoczęciem budowy obiektów w stanie surowym. W przypadku konieczności wykonania dodatkowych obliczeń statycznych lub rozwiązań nie ujętych katalogiem, zostaną one sporządzone przez właściwe biuro projektowe na podstawie wniosku inspektora nadzoru i zlecenia DBOR.

§ 9. Centralne Zarządy Budownictwa Miejskiego Warszawa, Południe, Śląsk i Zachód zapewnią należyte i staranne przygotowanie i zaopatrzenie placów budów dla określonych obiektów w potrzebny sprzęt i urządzenia dla stosowania gazobetonu Siporex.

§ 10. Okólnik wchodzi w życie z dniem 10 marca 1953 r.

Minister: R. Piotrowski

53.

PISMO OKÓLNE Nr 20

MINISTERSTWA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 6 marca 1953 r.

w sprawie wykonania ścianek działowych z płyt wiórkowo-cementowych.

(L. dz. D.VII/3/53).

W związku z okólnikiem Nr 85 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 20 grudnia 1952 r. w sprawie oszczędności cegły i stosowania płyt izolacyjnych — Departament Techniki zaleca ścianki o większych powierzchniach zbroić bednarką w podobny sposób jak ścianki z cegły ceramicznej. Niezależnie od tego zaleca się wykonać tytułem próby na kilku budynkach zastosowanie w miejsce siatki dawanej na płytach — mat trzcinowych na całej powierzchni ścianki.

Maty trzcinowe, jak wykazał ostatni remanent, znajdują się w dużych ilościach w magazynach zjednoczeń i wytwórni. O wynikach prób proszę zawiadomić Departament Techniki.

Dyrektor Departamentu: M. Ossowiecki

54.

PISMO OKÓLNE Nr 21

MINISTERSTWA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 12 marca 1953 r.

w sprawie „Podręcznego informatora budowlanego techniczno-prawnego“.

(L. dz.: GM/2/1132/9-14/53).

Podaje się do wiadomości, że nakładem Polskich Wydawnictw Gospodarczych (POLGOS) wydana została książka pod tytułem „Podręczny informator budowlany techniczno-prawny“ w opracowaniu G. Szymkiewicza i L. Bara.

Książka zawiera ujęte w układzie przedmiotowo-alfabetycznym:

- 1) zwięzłe streszczenia najważniejszych lub najczęściej stosowanych przepisów budowlanych (ustaw, dekreatów, rozporządzeń, zarządzeń, instrukcji, okólników, pism okólnych itd.);
- 2) wykaz innych przepisów;
- 3) wykaz aktualnych polskich norm, a ponadto
- 4) szczegółowe omówienie polskich norm, regulujących sprawę dzienników, prowadzonych na budowach (dziennik budowy, księga obmiarów, dziennik rozbiórki, dziennik przebiegu praktyki budowlanej, dziennik nadzoru autorskiego i dziennik przebiegu praktyki budowlanej).

Książka ma na celu dopomożenie pracownikom organów władz budowlanych, biur projektowych, inspekcji nadzoru,

kierownictwa robót i innym mającym styczność z budową, w wyszukiwaniu potrzebnych przepisów i w otrzymywaniu ogólnych informacji o treści tych przepisów, które najczęściej stosuje się w codziennej praktyce.

Książka nadaje się do użytku służbowego.

Dyrektor Gabinetu St. Zieliński

KOMUNIKAT I

W Dzienniku Ustaw Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej ogłoszono:

W Nr 12 z 27.II.53 poz. 44 rozporządzenie Rady Ministrów z 4.II.53 zmieniające rozporządzenie z 28.XI.52 w sprawie ustalania norm szacunkowych dla nieruchomości nabywanych w celu realizacji narodowych planów gospodarczych;

poz. 45 rozporządzenie Rady Ministrów z 14.II.53 zmieniające rozporządzenie z 23.VI.51 w sprawie prowadzenia szkolnictwa zawodowego oraz zakresu działania Centralnego Urzędu Szkolenia Zawodowego;

poz. 46 rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów i Ministra Obrony Narodowej z 10.II.53 w sprawie przesyłania zawiadomień o orzeczeniach w sprawach karnych i karno-administracyjnych dotyczących osób podlegających obowiązkowi wojskowemu;

poz. 50 rozporządzenie Ministra Zdrowia z 7.II.53 w sprawie organizacji i zadań zakładów leczniczo-zapobiegawczych przy zakładach pracy.

W Nr 13 rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej z 28.II.53 w sprawie urlopów dla pracowników zatrudnionych w przemyśle i handlu.

W Monitorze Polskim ogłoszono:

W Nr A-11 z 6.II.53 poz. 151 uchwałę Rady Ministrów Nr 26 z 10.I.53 o zmianie Instrukcji Nr 2 w sprawie składu, podziału pracy i trybu działania prezydiów rad narodowych; poz. 152 uchwałę Rady Ministrów Nr 27 z 10.I.53 o zmianie Instrukcji Nr 3 w sprawie tworzenia wydziałów i referatów prezydiów rad narodowych; poz. 153 uchwałę Nr 28 Rady Ministrów z 10.I.53 o zmianie instrukcji Nr 8 w sprawie organizacji wewnętrznej i etatów wydziałów prezydiów rad narodowych; poz. 150 uchwałę Nr 73 z 17.I.53 o zmianie Instrukcji Nr 8 w sprawie organizacji wewnętrznej i etatów wydziałów prezydiów rad narodowych; poz. 160 zarządzenie Ministra Finansów z 4.XII.52 w sprawie zasad i trybu finansowania inwestycji w pierwszym kwartale 1953 r.; poz. 161 zarządzenie Ministra Finansów z 22.I.53 zmieniające zarządzenie z 29.V.52.

W Nr A-12 z 11.II.53 poz. 163 uchwałę Nr 954 Rady Ministrów z 17.XI.52 w sprawie tymczasowego statutu organizacyjnego Ministerstwa Przemysłu Materiałów Budowlanych; poz. 169 uchwałę Nr 955 z 17.XI.52 w sprawie tymczasowego statutu organizacyjnego Ministerstwa Przemysłu Lekkiego; poz. 170 uchwałę Nr 953 z 17.XI.52 w sprawie tymczasowego statutu organizacyjnego Ministerstwa Przemysłu Drzewnego i Papierniczego; poz. 171 uchwałę Nr 93 z 24.I.53 Rady Ministrów w sprawie zmiany struktury organizacyjnej PKPG; poz. 173 uchwałę Nr 96 z 24.I.53 w sprawie zmiany tymczasowego statutu organizacyjnego Ministerstwa Transportu Drogowego i Lotniczego.

W Nr A-13 z 13.II.53 poz. 178 zarządzenie Nr 11 Prezesa Rady Ministrów z 3.II.53 w sprawie podwyższenia nadwyżajnych zaopatrzeń i zasiłków; poz. 180 zarządzenie Ministrów Finansów oraz Transportu Drogowego i Lotniczego z 20.I.53 w sprawie zasad i trybu realizowania należności za usługi transportowe, świadczone przez przewoźników nie uspołecznionych; poz. 186 okólnik Ministra Finansów z 9.II.53 w sprawie zarachowywania wpisów z kar pieniężnych, porządkowych i sądowych, z ustawy o zabezpieczeniu socjalistycznej dyscypliny pracy.

W Nr A-14 z 16.II.53 poz. 199 zarządzenie Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z 3.II.53 w sprawie uzupełnienia wykazu średnich szkół zawodowych II stopnia, których absolwenci podlegają w 1953 r. przepisom ustawy o planowym zatrudnianiu absolwentów średnich szkół zawodowych oraz szkół wyższych.

W Nr A-15 z 19.II.53 poz. 209 uchwałę Nr 55 z 10.I.53 zmieniającą stawki dodatku przejściowego za brak mieszkań; poz. 210 uchwałę Nr 53 Prezydium Rządu z 10.II.53 w sprawie wzmocnienia kontroli funduszu plac w gospodarce socjalistycznej; poz. 211 uchwałę Nr 54 z 10.I.53 w sprawie zasad bankowej kontroli plac w państwowych i spółdzielczych przedsiębiorstwach przemysłowych, handlowych i usługowych na rozrachunku gospodarczym; poz. 212 zarządzenie Nr 13 Prezesa Rady Ministrów z 31.I.53 w sprawie sporządzenia zestawień dla ustalenia wysokości dodatkowych kosztów robót budowlano-montażowych, wykonywanych w okresie zimowym 1952/53 i grudniu 1953 r.

W Nr A-16 z 23.II.53 poz. 233 uchwałą Prezydium Rządu Nr 113 z 4.II. 53 zmieniającą uchwałę Nr 513 z 1.VII.52 w sprawie trybu zatwierdzania wewnętrznych prac statystyczno-sprawozdawczych.

W Nr A-17 z 24.II.53 poz. 240 zarządzenie Ministra Finansów z 5.II.53 w sprawie zasad fakturowania w państwowych jednostkach gospodarczych w obrocie krajowym; poz. 243 zarządzenie Ministra Transportu Drogowego i Lotniczego z 29.XII.52 w sprawie rozszerzenia obowiązku świadczenia usług transportowych na niektóre cele ogólnogospodarcze.

W Nr A-18 z 28.II.53 poz. 250 zarządzenie Ministra Transportu Drogowego i Lotniczego z 9.II.53 w sprawie rozszerzenia obowiązku świadczenia usług transportowych na niektóre cele ogólnogospodarcze.

W Nr A-19 z 27.II.53 poz. 254 zarządzenie Nr 20 Prezesa Rady Ministrów z 15.II.53 w sprawie tymczasowej tabeli stanowisk oraz dodatków funkcyjnych i służbowych pracowników państwowych komisji arbitrażowych; poz. 256 zarządzenie Ministra Finansów z 10.II.53 zmieniające zarządzenie z 13.II.52 w sprawie zatwierdzania rocznych bilansów i rachunków wyników (zysków i strat); poz. 265 okólnik Nr 21 Prezesa Rady Ministrów z 19.II.53 w sprawie upoważnienia inspektorów samochodowych Urzędu Rady Ministrów do wykonywania kontroli pojazdów samochodowych na drogach publicznych w zakresie gospodarki samochodowej; poz. 266 obwieszczenie Ministra Żeglugi z 15.II. 53 w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu tymczasowego statutu organizacyjnego Ministerstwa Żeglugi.

W Nr A-20 z 23.II.53 poz. 268 uchwałą Nr 62 Prezydium Rządu z 17.I.53 w sprawie zasad organizacji i najbliższych zadań przemysłu torfowego; poz. 271 okólnik Ministra Finansów z 18.II.53 w sprawie kontroli kwitariuszy używanych przez jednostki budżetowe.

W Nr A-21 z 5.III.53 poz. 272 uchwałą Rady Ministrów Nr 125 z 14.II.53 w sprawie tymczasowej struktury organizacyjnej Ministerstwa Państwowych Gospodarstw Rolnych; poz. 273 zarządzenie Ministra Finansów z 27.I.53 w sprawie zmian w przepisach o rachunkowości budżetowej.

W Nr A-22 z 6.III.53 poz. 276 zarządzenie Ministra Finansów z 10.II.53 zmieniające zarządzenie z 6.VI.51 w sprawie całkowitego lub częściowego zwolnienia niektórych kategorii wynagrodzeń od podatku od wynagrodzeń.

KOMUNIKAT II

Wydane zostały a nie są ogłoszone w Dzienniku Urzędowym następujące akty normatywne:

Zarządzenie Ministra Nr 40 z 27.II.53 L. dz. D. X/2/720/53 w sprawie stabilizacji planu inwestycyjnego na r. 1953 oraz trybu inspekcji i koordynacji wykonawstwa inwestycyjnego.

Zarządzenie Ministra Nr 42 z 7.III.53 L. dz. D. II/421/2627 w sprawie nagradzania pracowników w „Międzynarodowym Dniu Kobiet“ w jednostkach podległych Ministrowi Budownictwa Miast i Osiedli.

Zarządzenie Ministra Nr 43 z 10.III.53 L. dz. DI/2/1491/53 w sprawie wzmocnienia potencjału zjednoczeń nadzorowanych przez Centralny Zarząd Budownictwa Miejsk. Śląsk oraz Zjednoczenie Robót Inżynierskich w Katowicach i Śląskiego Zjednoczenia Instalacji Sanitarnych w Katowicach.

Zarządzenie Ministra Nr 44 z 9.III.53 L. dz. CZZ/120/7753/53 w sprawie wzmocnienia zbiórki złomu kabli i przewodów.

Zarządzenie Ministra Nr 47 (zewnątrzne) z 13.III.53 L. dz. GM/3/1137/53 w sprawie opracowania zasad organizacji budownictwa w Polsce.

Pismo okólne Ministerstwa Nr 18 z 3.III.53 L. dz. GM/2/53 w sprawie uzgadniania aktów normatywnych.

Pismo okólne Ministerstwa Nr 19 z 4.III.53 L. dz. D. II/W3/35 w sprawie słuchaczy wieczorowej Szkoły Inżynierskiej.

Pismo okólne Ministerstwa Nr 22 z 17.III.53 L. dz. GM/2/797/53 w sprawie uzgadniania projektów aktów normatywnych z Centralnymi Zarządami Budownictwa Miejskiego.

Pismo okólne Ministerstwa Nr 23 z 18.III.53 L. dz. D. IV/601/53 w sprawie przejazdów służbowych (delegacji).

Akty te rozesełane zostały w odbitkach sporządzonych na powielaczu.

KOMUNIKAT III

Nakładem Polskich Wydawnictw Gospodarczych (POLGOS) wydana została książka pod tytułem „Podręczny informator budowlany techniczno-prawny“ w opracowaniu G. Szymkiewicza i L. Bara. Książka zawiera umieszczone w układzie przedmiotowo-alfabetycznym: 1) zwięzłe streszczenia najważniejszych lub najczęściej stosowanych w dziedzinie budownictwa przepisów, 2) wykaz innych przepisów i polskich norm stosowanych w tej dziedzinie, a poza tym 3) szczegółowe omówienie stosowanych na budowach dzienników (dziennik budowy, księga obmiarów itd.).

Informator ma na celu dopomożenie pracownikom projektodawstwa inspekcji budowlanej, inspekcji nadzoru i kierownictwa w odnalezieniu potrzebnych przepisów i w ogólnym poinformowaniu się o treści przepisów najczęściej stosowanych w budownictwie. Książka została zalecona pismem okólnym Ministerstwa Budownictwa Miast i Osiedli Nr 21 z dnia 12.III.1953 r. Cena 15 zł 30 gr.

Redakcja i Administracja: Ministerstwo Budownictwa Miast i Osiedli, Warszawa, Plac Dzierżyńskiego 5.

Warunki prenumeraty Dziennika Urzędowego Ministerstwa Budownictwa Miast i Osiedli prenumerata roczna — 18 zł., półroczna — 10 zł. 50 gr. Cena pojedynczych egzemplarzy wskazana na każdym egzemplarzu. Wpłacać należy do Narodowego Banku Polskiego V oddział miejski Warszawa Rachunek Ministerstwa Budownictwa Miast i Osiedli Nr 378 — 412 — 18 część 21, dział 5 rozdział 24 § 3 wpływy z wydawnictw —

Cena 1 zł 20 gr.

Drukarnia Akcydensowa. W-wa. Tamka 3. 4.000. Zam. 689 z dn. 23.III.53 podpisano do druku 15.IV.53. Druk ukończono 17.IV.53. Objętość 1 ark. druku. Pap. druk. sat. kl. VII, A1/60 g. 4-B-15207

ODBIORCA:

Oплата pocztowa uiszczona ryczałtem.

